

med disse Forhold, og som have set, hvorledes der skal kæmpes med Sandflugten, og hvilken Taalmodighed der skal øves for at faa Plantningen til at trives, ville forstaa, at Klitvæsenet ikke egner sig til at inddrages under Skovvæsenet og navnlig ikke til at komme ind under samme Forhold som de sjællandske og fynske Skove. Forholdene i Klitterne i Vestjylland ere jo helt andre, og til Dels ere ogsaa Formaalene andre. Først og fremmest er Formaalet med Beplantningen at faa Sandflugten dæmpet. Ved ethvert Areal, der indtages til Klitskovsplantning, er der store Strækninger — de fleste Steder maaske Halvdelen eller der henimod —, hvor man maa have Sandflugten dæmpet, før de kunne beplantes med Træer. Og naar det er sket, er det meget vanskelige Forhold, hvorunder de smaa Planter skulle vokse op i disse store Banker af lutter Sand. Man vil maaske sige, at Forholdene ere noget lignende paa Hederne, men det ere de ikke. Paa Hederne er det yderst sjældent, at der er Sandflugt. Ude i Klitterne er det derimod Dæmpningen af Sandflugten, der er Formaalet fra første Færd. Det har nu vist sig, at der i mange af disse Klitplantager kan opvokse en Træbestand, der medfører ypperlige klimatiske Forhold for det bagved værende Agerbrug. Dersom Klitvæsenet blev lagt ind under Statsskovvæsenet, tror jeg, at det vilde blive tilsidesat og holdt tilbage, og at Direktøren, der faar med de mange Tusinde Tdr. Land at gøre herovre paa de gode, frugtbare Jorder og i de bedre Hedeegne, mere vilde lægge sin Kærlighed der end ovre i Vestjylland, for hvis Befolkning Klitplantningen har saa stor Betydning, navnlig med Hensyn til Agerbrugets klimatiske Forhold og Sandflugtens Dæmpning. Det har nemlig vist sig, at det egentlig er den eneste Maade, hvorpaa man kan tilvejebringe en varig Dæmpning af Sandflugten. Tagplantning, som har været brugt hidtil og til Dels endnu bruges paa forskellige Steder, hvor Klitskoven ikke er kommen til at florere, varer kun en ganske kort Tid, før den visner hen, og ny Plantning skal foretages.

Jeg vilde altsaa meget nødig have, at Rigsdagen og Regeringen skulde tænke nærmere paa at inddrage Klitvæsenet under Statsskovvæsenet. Jeg tror, at det heller ikke af den Grund vilde være heldigt, at der er nok for selve Administrationen at varetage. Der har været nogen Tale om at inddrage Sandflugtdæmpningen under Vandbygningsvæsenet og Klitskov-

væsenet under Skovvæsenet. Men disse Ting kunne nu ikke skilles ad. Klitskovene staa netop i Sandflugtstrækningerne, og Sandflugtstrækningerne ere indlemmede i Slettinger, som indtages til Beplantning. Det kan altsaa vanskelig skilles ad, og det er ogsaa sikkert, at den Mand, der har Kærlighed til og Interesse for denne Sag, har fuldt op at gøre med at faa Klitterne plantet til, hvad egentlig maa være Formaalet, idet det har vist sig meget heldigt, at man har faaet saadanne Klitplantager frem. Det maa være Formaalet at faa et Bælte fra Skagen til Blaavandshuk, langs med Vestkysten, da vi saa først faa Sandflugten dæmpet og faa et Læbælte mod Vestenstormen og Havgusen, hvilket sikkert vil gavne det indenfor værende Landbrug betydeligt. Jeg haaber, at den nuværende højtærede Landbrugsminister ligesom kommende Landbrugsministre og ogsaa dette Ting til enhver Tid vilde modsætte sig, at Klitvæsenet kommer ind under Statsskovvæsenet.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til hurtigst mulig Vedtagelse.

S. Sørensen: De almindelige Betragtninger, som flere ærede Medlemmer have fremsat under dette Lovforslags Behandling her i Tinget, ere jo ikke meget afvigende, og jeg skal ikke føje noget til. Vi ere saa temmelig enige om at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, saa jeg indser ikke, hvorfor vi skulle staa op den ene efter den anden og sige det samme, omend paa en lidt anden Maade. Nej, det, som har kaldt mig frem, er egentlig den Sag, som nu den ærede sidste Taler omtalte, men det er specielt det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), der har kaldt mig frem. Det er ikke absolut, fordi jeg er uenig med ham, thi det kan man jo saa lidt være med dette eller hint Medlem, men det er netop, fordi jeg altid med stor Interesse hører paa det ærede Medlem, naar han taler om praktiske Ting. Jeg anser ham for en Mand, der dømmer sundt om praktiske Ting, men her er han kommen ind paa et Omraade, som dog vist ligger ham lidt fjernt, og dersom det ikke havde været det ærede Medlem, men et andet Medlem, som havde mere Lyst til at blande sig i mange Ting, vilde jeg maaske have undladt at tage Ordet.

Sagen er den, at vi ville nødig have Klitvæsenet ind under dette Lovforslags Bestemmelser, og det er jo ogsaa holdt ude saavel af Regeringen som af Lands-